

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 560/2026
13.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА – адвоката Ђорђа Вучића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Км бр.254/25 од 12.02.2026. године и Вишег суда у Београду Км бр.254/25 – Квм бр.46/26 од 15.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 13. маја 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА – адвоката Ђорђа Вучића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Км бр.254/25 од 12.02.2026. године и Км бр.254/25 – Квм бр.46/26 од 15.04.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Км бр.254/25 од 12.02.2026. године, делимично је усвојен захтев браниоца малолетног АА - адвоката Ђорђа Вучића за накнаду трошкова кривичног поступка и одређено је да се трошкови кривичног поступка у износу од 445.000,00 динара, који падају на терет буџетских средстава, исплате на текући рачун наведеног адвоката, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док је исти захтев у преосталом делу, до траженог износа од 1.117.500,00 динара, одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду Км бр.254/25 – Квм бр.46/26 од 15.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног АА - адвоката Ђорђа Вучића, изјављена против решења Вишег суда у Београду Км бр.254/25 од 12.02.2026. године. Истовремено је одбијен као неоснован захтев браниоца за исплату накнаде трошкова на име састава жалбе у износу од 50.000,00 динара.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног АА - адвокат Ђорђе Вучић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде закона из члана 441. став 4.

ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијана решења, или да побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног АА – адвоката Ђорђа Вучића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

Бранилац малолетног АА – адвокат Ђорђе Вучић је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што му нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету малолетног АА.

Дакле, имајући у виду да је бранилац малолетног АА – адвокат Ђорђе Вучић, захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то наведени бранилац по налажењу Врховног суда није овлашћен за

подношење овог ванредног правног лека, из којих разлога је предметни захтев одбачен као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић